

Holder en knapp på banketten

Tannlege Ivar Leo Sæther har praktisert i 52 år. I godt over 40 av disse har han deltatt på NTFs landsmøter.

Jeg tok tysk og norsk statseksamen, i henholdsvis Bonn og Oslo, og i henholdsvis 1958 og 1959.

Utdannelsen på den tiden var todelt, og noen ble sendt til utlandet. Det var en veldig fin tid. Etterpå hadde vi pliktjeneste i to år. Jeg startet på Gardermoen som militærtannlege, hvor jeg behandlet soldater, offiserer og offisersfruer. Første tanna jeg plomberte tok jeg 25 kroner for. Etter 11 måneder dro jeg videre, og 14. oktober i 1960 kom jeg til Kristiansund. Der har jeg vært siden.

De første par årene bestyrte jeg skoletannklinikken, før jeg ble assistent hos en privatpraktiserende. I 1964 åpnet jeg min første praksis, det var i Rutebilstasjonen. Der var jeg i 43 år. Da jeg ble oppsagt av huseier i 2007 på grunn av renovering, bygde jeg opp en ny klinikk med tre kontorer og helt nytt utstyr. Da var jeg mange og sytti år. Fremdeles jobber jeg på lørdager, og synes søndag er den lengste dagen i uka.

Jeg har fått en assistent. Hun har kjøpt praksisen, men er assistent til oktober neste år. Da snur vi på rollene, slik at jeg blir assistenten. Det er Vår Herre som bestemmer hvor lenge jeg kan holde på som tannlege – jeg blir 77 år 11. desember. Heldigvis har jeg en kone som stiller godt med meg. Hun er alltid med meg på landsmøter, og er veldig god som påklederske. Dette var særlig viktig i den tiden da vi stilte i kjole og hvitt på banketten. Det er mange finesser som må stemme på slike plagg!

Mitt første landsmøte var i Oslo i 1962. Da var det bare noen få hundre tannleger som deltok. Opp gjennom årene har vi vært på Najaden på

Ivar Leo Sæther har vært på minst 40 landsmøter siden han deltok første gang i Oslo i 1962

Bygdøy, Bristol og Continental, for å nevne noen steder. Nå er det på Lillestrøm, og det er jeg bare sånn passelig fornøyd med. Personlig synes jeg det alltid fungerer best når landsmøtet er samlet på et mindre sted. Da blir det kortere avstander og mer sosialt samvær.

I 1972 var vi i Tromsø – det er så langt nord vi har kommet. Vi har også vært i Bodø, hvor arrangøren fylte opp en gammel robåt med reker som vi gikk og forsynte oss fra hele kvelden. Godt med hvitvin var det også, så det ble fin stemning. Ellers så har jeg deltatt på landsmøter i Bergen og Stavanger ved flere anledninger, og også i Ålesund. Det er et stort løft for mindre steder, for det er mye arbeid som ligger bak et slikt arrangement.

Det faglige innholdet på landsmøtene har fulgt utviklingen ellers; i dag er det mye om implantater og slike ting. Men det viser seg at det til syvende og sist er et ærlig og godt håndverk som

teller mest. Tannlegeyrket er på mange måter konservativt, og resultatet står og faller med mannen bak boret.

Jeg synes de drar inn alt for mange utenlandske foredragsholdere. De norske er minst like bra, og alle oppfatter hva de sier. Til og med dansker og svensker kan være litt vanskelige å forstå. Mange norske holder fantastisk gode kurs! Spør du en gammel travet, så er norske foredragsholdere både bedre og billigere.

Jeg blir aldri lei av å delta på landsmøtet, selv om mange av de som jeg pleide å være sammen med nå er gått bort. Det jeg ser mest frem til er forelesningene, og å møte gamle venner. Og selvfølgelig gleder jeg meg til god mat og drikke. Jeg deltar alltid på banketten, hvor kleskoden er smoking eller mørk dress, og man kan by opp til en dans. Akkurat slik jeg husker det fra mine unge dager.

Tekst og foto: Tone Elise Eng Galåen